

fic, & esse dextrum ut sic, est euidenter denominatio tantum extrinseca. Sic probato antecedente venio ad consequentiam, quam puto æque euidentem ac est ista *esse visum* ab homine, & *esse visum* à fera (& ita de aliis) est denominatio mere extrinseca: ergo simpliciter & secundum se *esse visum* est denominatio mere extrinseca. Nam paritas est omnimoda, quia si *esse visum ab homine*, à fera &c. est tale *esse visum in specie*: ita *esse sursum, deorsum* &c. est tale *in specie esse in loco*: unde sicut à differentiis contrahentibus, seu potius à specie ad genus bene infero *esse visum in genere* esse solam denominationem extrinsecam, ex eo quod omnes differentiæ seu species esse visi sint sola denominatio extrinseca: ita puto me bene inferre *esse locatum in genere* esse solam denom. extr. ex eo quod omnes differentiæ esse locati, seu species esse locati, sint sola denominatio extrinseca.

Et ne quis dicat differentiam quidem ipsius esse locati, seu tale esse locatum, v. g. esse sursum ut sic, non importare denominationem intrinsecam; sed tamen hanc importari ab eo quod est simpliciter esse in loco; ita vt esse sursum dicat denominationem intrinsecam non præcise ratione differentiæ huius localis, sed ratione eius quod est quasi genus essendi in loco. Moneo id quod est simpliciter esse in loco ut sic & velut in genere, tam facile concipi posse absque omni intrinsece denominante, quam facile concipitur esse sursum ut sic vel esse dextrum ut sic & velut in specie, vt est euident; quia non minus de nouo. res est dextra vel sursum inuariato loco; quam sit de nouo in loco, inuariata entitate; ac proinde si per solam mutationem alicuius extrinseci potest res de nouo esse dextra; ita per solam mutationem alicuius extrinseci poterit de nouo esse in loco: Certe id ego æque facile concipio; & poterit quisvis alius si voluerit: præsertim si cogitet. Deum inuariato loco abstinere ab omni productione, vel conseruatione cuiuscunque formæ intrinsece denominantis locatum; vt euident est abstinere posse, si ea forma ante opus mentis distinguatur à locato, de quo vide cap. 6 prop. 6 nom. 23. At si absteineat Deus, non tamen propterea minus ego concipiam vel quisque concipere poterit rem esse in loco, sicut reuera non propterea desinet illa esse in loco sicut prius; id est, non desinet contineri extremo immobili primo continentis, seu vase immobili. Si autem aliquis diceret Deum non posse destruere vel non conseruare omnem talem formam intrinsecam distinctam, conseruata nihilominus re locata in eodem loco extrinseco; diceret non solum omnino gratis; sed etiam contra rationem: est enim contra rationem rem aliquam non posse esse absque eo omni à quo & distinguitur, & nullatenus pendet; at illa forma nisi sit idem cum locato distinguitur ab illo vt euident est; locatum autem impossibile est ab ea pendere ita vt ab ea aliquatenus accipiat esse; cum potius forma supponat suum subiectum constitutum in suo esse, & ipsa ab eo pendeat in fieri & esse.

Confirmatur iterum prop. vt puto demonstratiue. Et i suppono *d* id quod negari nequit, videlicet locum A prout continet Petrum, differre à se ipso vt continente Ioannem; & quidem differre sufficienter per ipsum Petrum: quemadmodum seruata proportionem pars vna totius differt à toto per partem: concipimus enim ex loco & Petro fieri quasi vnum (saltem vnum per accidens) quod vocamus locans siue continens actu; cum locus seorsim, sit solummodo locans & continens potentia. Similiter negari non potest Petrum in loco A, differre à se ipso prout in loco B; & quidem differre sufficienter per ipsum locum A, ex quo simulque ex Petro concipimus fieri quasi vnum (per accidens) quod vocare possumus locatum seu contentum actu; cum Petrus seorsim, sit locatum solummodo in potentia.

Deinde *e* suppono, id quod continet per modum vasis aut loci non mutari in se ipso siue impleatur siue vacuetur; vt euidenter alueus fluminis idem ipse est intrinsece inuariatus, primum aquis redundans, mox vacuus; item hydria, arca &c. Et similiter suppono contentum seu locatum non mutari in se siue ambiatur siue non; vt saxum in medio flumine idem euidenter est intrinsece inuariatum, aquis opertum, vel aëre.

Ex his iam sic infero. Ergo *f* id quod est de locante in potentia fieri locans actu non dicit intrinsecam locantis mutationem: & similiter id quod est de locato in potentia fieri locatum actu non dicit intrinsecam locati mutationem. Atque hinc vterius infero. Ergo id quod est de locante & locato in potentia fieri locans & locatum actu non dicit intrinsecam siue locantis siue locati mutationem. Prima illatio est euident ex terminis: secunda non minus patet; nam cum duplex intrinseca mutationis negatio sigillatim probata sit in duobus entibus ad inuicem comparatis; perinde est ac si vno contextu, & vno argumento probata fuisset immutatio intrinseca pariter amborum, & maxime eodem modo sumptorum: alioqui duo vel vnum ex illis esset intrinsece mutatum secundum aliquam rationem, licet quodlibet illorum secundum eandem rationem sit intrinsece immutatum: in quo est manifesta contradictio. Ergo esse in loco nihil est præter &c. vt fuit propositum.

PROP. 4.
minutiones
extrinseca,
ergo & esse
in loco.

3
c Prælu-
ditur ali-
quod effi-
gium.

4
d Quid sit
locans actu
& locans,
potentia;
item locati
actu & lo-
catum po-
tentia.

c Locus no
mutatur
intrinsece
dum reci-
pit locati:
nec e con-
uerso loca-
tum dum
recipitur,
f Ergo neu-
trum mu-
tatur in-
trinsece.